

Predgovor

POBUDNICA SVETOGA FRANJE POKORNIČKOJ BRAĆI I SESTRAMA

U ime Gospodnje!

O onima koji čine pokoru

Svi koji ljube Gospodina svim srcem, svom dušom i svom pameti, svom snagom (usp. Mk 12,30) i ljube svoje bližnje kao same sebe (usp. Mt 22,39), a mrze svoje tijelo s njegovim manama i grijesima, te primaju tijelo i krv Gospodina našega Isusa Krista i donose dostojne plodove pokore: o, kako su blaženi i blagoslovljeni oni i one dok tako budu činili i u tome ustrajali, jer će na njima počiniti Duh Gospodnji (usp. Iz 11,2) i k njima će doći i kod njih se nastaniti (usp. Iv 14,23). Oni su sinovi nebeskoga Oca (usp. Mt 5,45), kojega djela vrše, i zaručnice su i braća, i majke Gospodina našega Isusa Krista (usp. Mt 12,50).

Zaručnice smo kad se vjerna duša sjedini s Gospodinom našim Isusom Kristom. Braća smo mu, kad vršimo volju Oca koji je na nebesima (usp. Mt 12,50); majke, kad ga po božanskoj ljubavi i čistoj i iskrenoj savjesti nosimo u svome srcu i tijelu (usp. 1Kor 6,20). Rađamo ga svetim djelovanjem koje drugima mora svijetliti kao primjer (usp. Mt 5,16).

O, kako je slavno, sveto i veliko imati na nebesima Oca! O kako je sveto, utješno, lijepo i divno imati takva zaručnika. O kako je sveto i kako drago imati ljupka, ponizna, miroljubiva, slatka, ljubežljiva i nadasve poželjna takva brata i takva sina: Gospodina našega Isusa Krista koji je svoj život položio za svoje ovce (usp. Iv 10,15) i molio je Oca govoreći: Oče sveti, sačuvaj ih u svome imenu (usp. Iv 17,11) koje si mi dao na svijetu; tvoji bijahu, meni ih dade (usp. Iv 17,6). I riječi koje si mi dao njima predadoh, i oni ih primiše i uistinu spoznaše da sam od tebe izišao te povjerovaše da si me ti poslao (usp. Iv 17,8). Ja za njih molim, ne za svijet (usp. Iv 17,9). Blagoslovi ih i posveti (usp. Iv 17,17), i za njih posvećujem samoga sebe (usp. Iv 17,19). Ne molim samo za ove nego i za one koji će na njihovu riječ vjerovati u mene (usp. Iv 17,20) da budu posvećeni u jedno (usp. Iv 17,23) kao i mi (usp. Iv 17,11). I, Oče, hoću gdje sam ja da budu i oni sa mnom: neka gledaju moju slavu (usp. Iv 17,24) u tvome kraljevstvu (usp. Mt 20,21). Amen.

O onima koji ne čine pokoru

A svi koji nisu u pokori i ne primaju tijela i krvi Gospodina našega Isusa Krista i koji čine zlo i grijeh, koji idu za opakom požudom i zlim željama svoga tijela i ne izvršuju što su obećali Gospodinu te na tjelesni način robuju svijetu putenim željama, svjetovnim težnjama i brigama za ovaj svijet: zarobljeni su od đavla kojega su sinovi i čine njegova djela (usp. Iv 8,41). Slijepi su jer ne vide pravo svjetlo, Gospodina našega Isusa Krista. Nemaju duhovne

mudrosti, jer nemaju Sina Božjega koji je mudrost Očeva. O njima se kaže: Sva ih je mudrost izdala (usp. Ps 107,27) i: Prokleti koji odstupaju od zapovijedi tvojih (usp. Ps 119,21). Vide i spoznaju, znadu i čine zlo i hotimice upropašćuju duše.

Progledajte, slijepi, koji ste prevareni od vaših neprijatelja: tijela, svijeta i đavla; jer je tijelu ugodno grijesiti, a gorko je činiti da tijelo služi Bogu; jer sve mane i grijesi izlaze iz srca čovječjega, kako Gospodin govori u Evanđelju (usp. Mk 7,21). I ništa nemate ni u sadašnjem vremenu ni u budućem. I mislite da ćete dugo posjedovati ispraznosti ovoga vremena, ali se varate, jer će doći dan i sat na koji ne mislite, ne znate ih i ostaju vam nepoznati; tijelo boli, smrt se približi, i tako se umire gorkom smrću.

I bilo gdje, bilo kada i bilo kako čovjek umire u smrtnome grijehu bez pokajanja i zadovoljštine, ako je mogao zadovoljiti a nije, đavao mu dušu iz njegova tijela grabi s tolikom tjeskobom i boli da to nitko ne može znati osim onoga koji prima.

I svi talenti i vlast, znanje i mudrost (usp. 2Ljet 1,12) i sve što mišljahu da imaju, sve će to biti oduzeto od njih (usp. Lk 8,18; Mk 4,25). Oni su to ostavili rođacima i prijateljima, a ovi su raznijeli i podijelili njihovo imanje i nakon toga su rekli: Prokleta mu duša, jer nam je mogao dati i privrijediti više nego što je privrijedio! Crvi pojedju tijelo, i tako izgube i tijelo i dušu u ovome kratkom vremenu i odlaze u pakao gdje će se mučiti bez kraja.

Sve one do kojih dospije ovo pismo molim u ljubavi koja je Bog (usp. 1Iv 4,16) da navedene miomirisne riječi Gospodina našega Isusa Krista dobrohotno prime s božanskom ljubavlju. Koji ne umiju čitati, neka ih često dadu čitati; neka ih zadrže kod sebe svetim djelovanjem do svršetka, jer su duh i život (usp. Iv 6,64). A koji to ne budu čitali, morat će dati račun na dan sudnji (usp. Mt 12,36) pred sudištem Gospodina našega Isusa Krista (usp. Rim 14,10).